

[Lindholt.]

kaldt af nogle afrikanske journalister, som for nogen tid siden var på besøg her i landet?

Forskellige tilskud til u-lande, boligsikring og børnetilskud skal naturligvis efter vores plan helt bortfalde. Det kan de også gøre, når man bliver af med skatten, så får folk råd til selv at bestemme, hvor de vil bo, så de ikke behøver at lede med lys og lygte efter de kommuner, hvor de største tilskud kan opnås.

Men inden vi kommer så langt, tror jeg, at der skal en mentalitetsændring til i dette ting. Det kan jeg også forstå af finansministerens fremsættelsestale og hans næsten trusler om, at hvis vi nu ikke bøjede os for disse forslag, så måtte man gå til skrappere midler, opkræve noget mere i skat hos folk, og det er jo lige det modsatte af det, man overhovedet skal gøre. Det hjælper ikke en tøddel at opkræve mere i skat. Det kan kun standse det hele endnu en gang og bremse hele udviklingen. Det er dog bedre, at man fik folk til at bestille noget. Man får nu engang ikke folk til at arbejde, uden at de får noget for det. Deres løn vil de have i levende live. Derfor må vi have gang i de produktive erhverv, vi må have gang i de eksportfremmende virksomheder, og det får vi kun ved, at man gør det attraktivt at arbejde, ikke alene for arbejderne, men også for arbejdsgiverne.

Til slut lige et par bemærkninger om min debut eller, om jeg så må sige, min mangel på debut i finansudvalget. Til oplysning for kilden herfra om, at jeg ikke var i finansudvalget, skal jeg lige sige, at jeg skal nok selv prioritere min tid. Hvis jeg finder, at det er vigtigere at være her i salen end i finansudvalget, så er jeg i folketingssalen.

Vi kan ikke vide alt. Det kan intet folketingsmedlem, det må erkendes, og selv om et valg nok kan løse nogle af problemerne, så har befolkningen ingen garanti for, at der kommer virkelige kapaciteter ind i folketinget. (Tilråb: Nej!). Jeg er glad for den tilslutning, der i det mindste kommer til dette.

Alle er naturligvis klar over, at man kun taler om naboen.

Jeg tror, man kunne løse problemet på en lidt anden måde, som ikke ville koste noget. Man kunne engagere folk, som jeg vil kalde for professionelle lyseslukkere. Det skulle være folk, der på samme måde som advokaterne varetog klientens interesse, og klienten i denne sag ville være befolkningen, skatteyderen. Det vil sige, at hver gang vi får forelagt noget fra regeringen og dens mange embedsmænd, så skulle vi kunne finde en af disse professionelle lyseslukkere, som har den fornødne ekspertise inden for netop det område. Følgen heraf ville blive, at det ikke var nødvendigt for os at gøre det. Selv om vi ikke kunne, ville det lette arbejdet ganske betydeligt, hvis man kunne nøjes med i f.eks. et udvalg at konstatere, at sådan og sådan ligger synspunkterne. Vi kunne foretage en afvejning af det, der kom fra skatteyderens advokat, og det, der kom fra regeringens side, og derefter træffe vores afgørelse på dette grundlag. Herved ville vi i øvrigt også kunne nå et skridt længere frem mod det, man har talt så meget om, nemlig nærdemokratiet. Vi ville kunne engagere dygtige folk i vort land på en bedre måde, de vil kunne få en større interesse, et stort engagement i dagens politik.

Til slut: valutaunderskud, energikrise, skattetryk, truende arbejdsløshed, overhåndtagende administration, splittelse i befolkningen, tiltagende lovgivning er nogle af de problemer, folketinget står over for. Lad os gå sammen i folketinget og som én blok forsøge at løse disse problemer, således at vi kan vise alle landets vælgere, at vi er udgået af ét folk.

Christophersen (V):

Det reviderede finanslovsforslag, som den nye regering har fremsat, adskiller sig på to væsentlige punkter fra det forslag, som den tidligere regering fremlagde. Det nye forslag indeholder for det første en række væsentlige ændringer af såvel udgifts- som ind-